

יבִיעֵ אֹמֶר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרב יגאל כהן שליט"א

פרשת ויצא

גיליון מס' 292

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

הזוג שֶׁלפְּנֵי הַחֲתָנָה

ההשערות שלנו
בדרך כלל ההרגשה הבאה מיד לאחר שרואים את השוני בן או בת הזוג היא אכזבה, הבעל מאכזב... הוא משער לעצמו - 'עבדו עלי... אני חשבת שאשתי היא מלמדת, עדינה ומנמקת... ופתאום גליתי שהיא ממש לא כזאת, היא דברנית יותר מדי, היא עושה כן וכך...!'

וכן האשה, פתאום אהרי החתונה היא מגלה כל מיני פגמים בבעלה שהיא לא חשבה עליהם קודם לכן, דברים שהיא לא תארה לעצמה שיש בן זוגה. ואז - היא מאכזבת... היא אומרת לעצמה - 'ספרו לי עליו שהוא יושב ולומד ומתמיד בתורה, ופתאום אני מגלה שהוא ממש לא כזה, אני רואה שהוא ישן שעות רבות ולא כל כך מתמיד בתורה, והוא עושה כן וכך...!'

וכאן מתחילות הבעיות - - -

ההשערות שלנו!!!

מתחילים להאשים את השדכנים, את החברים, את ההורים, את הרבנים, את כל הסוככים שיש בעולם - 'עבדו עלי, שקרו לי'. יש כאלו שהאכזבה מלווה אותם במהלך כל חיי הנשואין שלהם, הם אינם אומרים דבר, הם רק ממשיכים בחייהם בתחושה ששקרו להם. לעמיתם יש כאלו שהאכזבה גורמת להם לרצות חלילה להתגרש...

איך יוצאים מזה???

אין כמעט בן או בת זוג שלא גלו דברים חדשים על בן זוגם במהלך שנות הנשואין שלהם, ולפעמים אלו אפילו גלויים מרעישים - חובות מהעבר, סכסוכים קשים במשפחה, התנהגות מוזרה במצבי לחץ, התמכרויות שונות - שיכולים לגרום לבני הזוג למריבות בלתי פוסקות, ולפעמים מריבות קשות כל כך עד כדי גרושין.

פעמים רבות שאלו אותי בחורים צעירים - 'כבוד הרב, האם אתה יכול לומר לי אם אני אצליח בנשואין שלי, כמו בן שתשובתי היתה שלילית - אין לך שום בטוח נשואין, כי בנדאי שלאחר החתונה אתה תמציא תגליות חדשות... אתה עומד בעת להתחיל לחיות עם אשה השונה ממך כמעט בכל דבר, וצורת החשיבה שלה - הפוכה משלך... אבל, אם תזכר דבר אחד, שמי שזוג לך את האשה הוא בורא עולם בכבודו ובעצמו, וכשהוא החליט שאתה תתחתן עם פלונית, הוא עשה את זה מתוך אהבה גדולה ורצון עז להיטיב לך... החיים שלך יהיו מאושרים ושמחים.'

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

במאמר זה אני רוצה לכתב על ענין חשוב מאד מאד ללבי, ולצערי הרב הוא בעיני מאד דורנו. קוראים לו: 'שלוש בית'. לא שלום בית רגיל כמו שחושבים העולם, אלא - 'שלוש בית מתוך אמונה', כי שלום בית בלי אמונה הוא קושי מאד... אחד הנושאים המפתיעים ביותר אצל כל הזוגות בחיי הנשואין הוא ההבדל בין מה שהם ראו וחשבו כלפי בן או בת הזוג לפני הנשואין לבין מה שהם מוצאים אחרי הנשואין.

כמו הספור שמספרים על זוג צעיר שצעדו ברגל ברחובות העיר בזמן הפגישות קודם החתונה, והנה לפתע... הבחורה נתקלה במרצפת בולטת שבמדרגה ומעדה. מיד אמר הבחור: 'אני הולך לתבע את העירייה על אלת הזד שקלה שאינם דואגים למרצפות תקינות'. ומיד הוא נבנה בנמוס לשאל בשלומה של הבחורה - 'הכל בסדר? את מרגישה טוב? ברוך ה', לא קרה לך כלום!'

והנה, בשעה טובה ומצלחת הם החליטו להנשא זה לזו. לאחר זמן מה הם עוברים באותו מקום, וכמו בן הגברת נתקלת שוב במרצפת הבולטת, ואוופסקס... היא מועדת ונופלת. הפעם הבעל פותח לאשתו זוג עינים - אינך רואה? היכן העינים שלך? מדוע אינך מסתפקת להיכן שאת הולכת? - - -

פעמים רבות יש שני גדול בין הגבר או האשה שהפרנו לפני הנשואין, לבין הגבר או האשה שלאחריהם. בנהג שבעולם אדם מתחתן, ולפני החתונה פלם מדברים רק על נתינה, אהבה זה לזה, והכל יהיה בסדר, הכל יהיה ורד. והנה לאחר החתונה הכל נראה אחרת - פתאום הוא מגלה כל מיני פגמים שלא חשב עליהם, דברים שקדם החתונה הוא לא תאר לעצמו שיש בבת זוגו. והסבה לכך פשוטה...

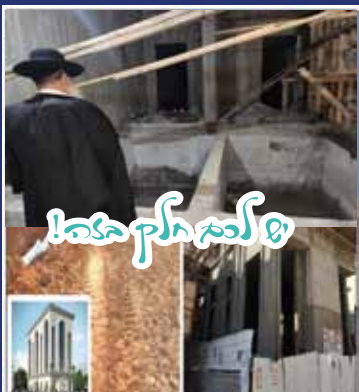
דרך כל אדם בעולם כשהוא רוצה להשיג משהו מסוים, הוא יעשה כל שביכולתו להשיגו, וכך יהיה גם בין כל אחד משני בני הזוג: לפני החתונה הם ינסו להרשים את הצד השני - אכילה בצורה מנמקת, דיוק בזמנים, סדר ונקיון בבגדים, דבור בנחת וחיוכים בלי סוף - כדי שכל אחד מהם יצליח לשכנע את הצד השני להסכים להנשא לו.

אבל מטבע הדברים - זמן מה לאחר החתונה ולפעמים אפילו מיד לאחר מכן שכבר בני הזוג התרגלו מעט זה לזה - האדם חוזר לעצמו... פתאום הדברים שבינייהם מושתנים, סגנון הדבור של כל אחד מהם כלפי השני כבר אינו כבתחלה.

ואז מה קורה...?

- - -

בניית המקוה שבדרך...

03-8000770

לעילוי נשמת רומיה בת סאלם

לרפואת היולדת הודיה בת מרים והתינוקת

לעילוי נשמת יונה חממה בת שרה

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

יום	ה"א	חיסה	ב"ש
כניסה:	16:27	16:23	16:26
יציאה:	17:17	17:14	17:17
ר"ת:	17:52	17:47	17:51

בירושלים: לנהוגים 40 דקות 16:07

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

כתב מו"ר מרן הראשון לציון שליט"א תמימות - שלימות

אנו בשנה השמינית לפטירתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל. התורה משתמשת בפרשתנו ועוד כמה מקומות בתורה בשבח "תמים":

"נח איש צדיק תמים היה בדורותיו",
אצל אברהם "התהלך לפני והיה תמים",
"ויעקב איש תם יושב אהלים",
"תמים תהיה עם ה' אלקיך" ועוד.

אצל הנוהג שבעולם כאשר משבחים מישהו בתואר זה בד"כ משתמע שהוא אדם שאפשר לעבוד עליו ואינו מבין ענין, אך לאמיתו של דבר למלה יש משמעות אחרת לגמרי.

התרגום אונקלוס אומר תמים - שלים. כלומר ששבח תמים הוא שלם.

וכן אנו רואים אצל מרן זצוק"ל שהתייחד בשלמותו בכל התחומים, הן עיון הן בקיאות, הן יראת שמים ודקדוק הלכה והן בין אדם לחברו (מרן היה מסוגל לבכות עם הצרות של השני. באחת ההרצאות שהייתי בתיבות סיפר לי תלמיד חכם מהדרום על אשתו שתמיד בכל הריון הפילה את הולד, וביקשה מבעלה שיקח אותה למרן הרב עובדיה לברכה. ואכן הגיעו שניהם אל הרב וביניהם בפרי בטן של קיימא. אך היא לא ויתרה והתעקשה שהרב יבטיח שיהיה בן, לא רק יברך, והרב המשיך לברך ותוך כדי בוכה עמה (ואמר אני רגיש). אך האשה ממשיכה להתעקש ורוצה הבטחה והראש ישיבה מבקש להרגיעה ולא הועיל לו. עד שמרן שקע מעט בהרהורים ולבסוף הבטיח מרן שיהיה בן ואכן זה הבן היחידי שיש לאותה משפחה).

והשאלה היא כיצד הגיע לכך, מה שורש הדבר שמצמיח את כל השלמות בתחומים רבים אלו? אין ספק שהתשובה היא ניצול הזמן.

אנשים לא יודעים להעריך מה זה שיש להם 24 שעות, אך מי שמנצלם יכול להספיק המון, וכל הטעם לסיפורים על הצדיקים הוא כדי שאדם יאמר לעצמו אם הוא יכול גם אני יכול. בזמנו סיפרו על ר"ע שהתחיל בגיל 40 ללמוד, למשך 40 שנה, ואח"כ לימד עוד 40 שנה ואז נפטר בגיל 120. ובזמננו יש את מרן זצ"ל דוגמא אישית ללמוד ממנו כמה כל שניה חשובה וכמה יש לייקר את הלימוד ולהיות שקוע בו.

סיפר המרא דאתרא הגאון הרב יעקב תופיק שליט"א באזכרה שנתקימה פה (של השבעה או השלושים), שכאשר הלכו לכנס אחד גדולי ישראל הרב בן ציון אבא שאול זצוק"ל ועוד וישבו במזרח, כאשר מרן הגיע והתיישב במקומו מיד החל לדבר באותו עסק שממנו הפסיק כשיצא מביתו, כלומר מה שסגר את הספר לא היה כלל הפסק למה שלמד עד עתה, ואיך שישב החל לדבר עם הרבנים שלידי במזרח עד שקראו לו לומר את הד"ת.

וזהו מה שיש לנו ללמוד כמה כל רגע בחיים הוא חשוב וע"י אפשר להגיע להיות תמים - שלם במדות ויראת שמים בעיון ובקיאות, ה' יזכנו.

(הרה"ג ר' זמיר כהן שליט"א, כתב יוסף דהן הי"ו).

שאלות ותשובות

מאת סורנו הרה"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: שלום לרב רצינו לדעת אם יש בעיה הלכתית לקנות פרחים בגלל שנת שמיטה?

תשובה: יש בעיה לקנות פרחים ממקום בלי השגחה שהם עושים מלאכות האסורות בשמיטה כגון זריעה זמירה וכדו' ומי שקונה מהם מסייע ביד עובדי עבירה כמו שכתב הרמב"ם בפרק ח הל' יד ובמקום עם השגחה מותר שעושים עפ"י ההלכה כגון היתר מכירה או חממות עם מצעים מנותקים מכורים לגוי וכדו'.

שאלה: האם מותר להעביר עץ ממקום למקום עם האדמה שלו בשנת השמיטה?

תשובה: אין להעביר עצים וליטוע עצים אפילו אם נמצאים עם האדמה שלהם (שאפילו שלעניין ערלה לא צריך למנות מחדש שנים כיון שלא נחשב נטיעה חדשה) מ"מ בשמיטה אסור כל נטיעה שזה עבודת הקרקע כמו שאסור להבריך ענף בתוך הקרקע או להרכיב עץ בתוך עץ וכמו שכתב הרמב"ם בפרק א' שאסור לעבוד כל עבודת האילן ספר שביתת השדה עמ' קטז ועיין בילקו"ו הלכות שמיטה עמ' רו.

שאלה: האם מותר להניח בערב שבת דגים בתנור שלאחר זמן ויכבה התנור ע"י שעון שבת ואז יוציא את הדגים?

תשובה: מותר בתנאי שיכסה את הכפתורים או יציאם בערב שבת שלא יבא להגביה את המעלית בשבת כמבואר במרן סי' רנג ואם התנור לא נמצא במצב שבת צריך להיזהר לא לפתוח ולסגור את התנור בעודו עובד שלא יפעיל את הטרמוסטט (ואם המנורה דולקת שזה אומר שהתנור עובד מותר לפתוח ולסגור) מנחת האהבה חלק א' עמ' נו. שו"ת יחווה דעת ח"ז סי' מט.

שאלה: האם מותר לנקות את הגינה מכל מיני עשבי בר שגדלו בה?

תשובה: חכמים אסרו לנקות את הקרקע משום מראית העין שנראה שמכין את הקרקע לזריעה ורק אם יש סימן היכר שאינו מתכוון לשם זריעה כגון שקוצץ את העלים מהשורש ונשאיר מעט מעל האדמה או שגדלו עשבי בר במקום שיש שם חצץ או ריצוף ורואים שמקום זה לא מיועד לזריעה. וכן יכול לרסס עליהם חומר הדברה שימותו (דהוי גרמא ואין כאן מראית עין שלא רואים שמנקש אותם) ואם רוצה להוציא עשבי בר שנמצאים בתוך הצמחיה שלו בשביל שיגדלו לו הצמחים יותר יפה אסור בכל אופן שזה עבודת הקרקע, רמב"ם פרק ב' הל' י'.

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

המיתר השמיני

וכשם שהנבל בתקופת דוד המלך היה בעל שבעה מיתרים וסימל על המצב הרוחני ששרר באותה התקופה, כך לעתיד לבוא כשיתגלה המשיח יוסיפו לנבל מיתר שמיני המסמל על תקופת ימות המשיח, מכיוון שתפקידו של המשיח לגלות את כבוד ה' בעולם, ובפועל יאמר (זכריה יד, ט) "ביום ההוא יהיה ה' אֶתְּךָ וְשִׁמּוֹ אֶתְּךָ", שהוא גילוי מעל הטבע, וכתב המהר"ל שכל גילוי מעל הטבע נרמז במספר שמונה, כגון 'נס חנוכה', שאנו מציינים זאת בהדלקת נרות שמונה ימים, זכר לנס העל טבעי שהחשמי נאים שהיו מעטים, נצחו את היוונים שהיו רבים, ולכן בימות המשיח שזהו זמן של גילוי כבוד ה' שהוא מעל הטבע, ינגנו עם נבל בעל שמונה מיתרים, שהוא מסמל את ייחודיות התקופה. ומוסיפה הגמרא (ערכין יג ע"ב) שבעולם הבא ינגנו עם נבל בעל עשרה מיתרים, מפני שבזמן זה יהיה גילוי שכינה עם כל העשר ספירות ועל ימים אלו נאמר (ישעיהו סד, ג) "עין לא ראתה, אֶלֶהִים זִוְלָתְךָ", וביארה הגמרא (ברכות לד ע"ב), שאין לנו כל הבנה והשגה בחיי העולם הבא, ודבר זה גלוי רק לפני בורא עולם.

שירת הלויים כעין שירת המלאכים ונשוב לענין השפעת הכינור, שאול המלך ידע את סוד כוחו של הכינור ואת משמעות המיתרים שיש בו, ולכן ביקש שיביאו לפניו

שלא היה יודע לעשותו כראוי היה יכול לבוא לידי נכות, כפי שקרה לאחד הצדיקים שניסה לעשות כמותו (סוכה נג ע"א רש"י ד"ה איטלע). שמחה זו היתה מלווה בשיר ושבח לבורא עולם, כאשר הלויים עומדים על חמש עשרה מדרגות כנגד חמשה עשר שירי המעלות שבתהלים, ומנגנים בכינורות ובנבלים, במצלתיים ובחוצצרות ובכלי שיר לאין מספר, ושאל רבי יהושע בן לוי (ירושלמי סוכה פ"ה ה"א) מפני מה נקראת שמה שמחת 'בית השואבה'? וביאר, שמחת השמחה הקדושה ששרתה שם היו הנוכחים שואבים רוח הקודש, והגמרא מספרת (שם) שבתקופת יונה הנביא כשהיו הדרכים לירושלים חסומות על ידי אחאב, יונה הנביא היה מבריא את הגבול, ומתאמץ לעלות לרגל ולשמוח בשמחת בית השואבה, ושם זכה ששרתה עליו רוח הנבואה, ללמדך שחכמי ישראל ידעו מה שידע שאול המלך, שאין רוח הקודש שורה אלא על לב שמח.

לרכישת ספרי הרב אליהו עמר
- 'מעבר לסגולה' על הזרע
שמשון (ב חלקים). ו'המלך
דוד' (ב חלקים) היכנסו
לאופקים בוקס או בנייד
055-67-25-138

אדם שיוודע גם להלחין ולשורר בכינור, ולא רק לנגן, ובזה היו מיוחדים דוד המלך והלויים, שהיו יודעים לכוון כנגד שירת המלאכים תוך כדי שהם מנגנים בכלים שמכוונים כנגד הספירות העליונות, ועל ידי כך היו מעצימים את אור הקדושה בעולם, ומכרייתים את כוחות הטומאה, ועל שם כך נקרא דוד המלך (שמואל ב כג, א) "וְנָעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל", כי היה יודע לכוון בכוח מזמורי התהלים, לזמר ולסלק את כל כוחות הטומאה, וקדושתו של דוד המלך היתה כה עצומה, עד שהכינור היה מנגן מאיליו מידי חצות לילה (ירושלמי ברכות ז ע"א במהדורת עוז והדר, ובמהדורת שוטנשטיין הערה 6).

שמחת 'בית השואבה'

ולא רק שאול המלך ידע את סוד כוחו של הניגון והשירה, אלא גם חכמי ישראל ידעו עד כמה השמחה והשירה יכולים לרומם את הנשמה, כפי המסופר במשנה (סוכה פ"ה מ"ד) על שמחת 'בית השואבה' שהיתה מתקיימת מידי לילה בהג הסוכות בעזרה של בית המקדש, בשמחה זו היו משתתפים גדולי ישראל כשהם רוקדים בשילוב מופע אקרובטי עם לפידי אש, הגמרא (סוכה נג ע"א) מתארת, כיצד נשיא ישראל רבן שמעון בן גמליאל כשהיה שמח בשמחת בית השואבה היה נוטל שמונה אבוקות של אש, וזורק אחת ונוטל אחת מבלי שאף אחת תיגע בחברתה, לאחר מכן היה מבצע תרגיל לולייני של התכופפות לארץ וניתור לקומה זקופה שדרש גמישות יתרה, ומי

פנינים מהפרשה

לאשת החיל

גן חני

יום הסתגלות ב'גן חני'. האימהות מוזמנות משעה 9:00 עד 10:15.

שלומית הלכה כמוכן בזמן, 9 אפס אפס, הגיעה עם בתה שרה, בכדי להספיק להכיר את כל פניות הגן. מהבובה חנה עד המטבח החדשני עם מיקרוגל בכאלו. לא משנה שזהו היום הראשון של עוד מספר מילדיה של שלומית, אך היא, ברוך השם הספיקה. בהגיעה לגן, פגשה את הגננת והסייעות וכו'.. דינה חברה של שלומית, גם היא מיועדת להגיע ל'גן חני' אך שלומית הופתעה שהשעון הראה 9:30 ועדיין דינה לא הגיעה, ידוע שדינה מפוזרת משהו, ולא בדיוק שמה לב לשעון, גם פלאפון בקושי יש לה.. אך שלומית, כחברה טובה, ניסתה להשיגה טלפונית - אולי היא לא יודעת שזה רק עד 10:15, אולי היא שכחה, אז שלומית מתקשרת לדינה חברה - אך מה מפתיע - הקו אינו זמין כעת. זה בערך המשפט הקבוע שנאמר כשמתקשרים לדינה. השעון מראה: 9:40 - הגיעה דינה עם בתה אסתר בידה - בשמחה ובטוב לבב, הכירה לה את כל המתקנים והלכה, אפילו עוד לפני השעה המיועדת.

"וואי, התקשרתי אלייך, חשבתי כבר ששכחת להגיע..." אמרה שלומית לדינה (ובליבה כבר הספיקו להתגנב כמה מחשבות, כגון: "איך אני דייקנית ורזיזה והיא לא, איך הספקתי להגיע בזמן למרות שיש לי יותר ילדים משלה, למה היא לא מדייקת, ולא עונה כל הזמן.. אולי ואולי ואולי...") שלומית עונה בשמחה וברוגע "כן ידעתי.. לא נורא, העיקר שהתפללת" - משפט זה תפס את אוזני וליבי.

העיקר שהיא התפללה. זה העיקר שלה. לא החולצה המסודרת והזמנים המוקפדים, לא הקוקו והסיכה הגדולה שמסתירה חצי ראש, לא חשוב לה מה יגידו עליה שהיא מגיעה מאוחר, או שהיא לא מספיקה לתת לבת שלה את מקסימום ההסתגלות שהגננת חני מאפשרת. גם לא אכפת לה שהמטפחת זזה הצידה מעט, העיקר שהיא צנועה. אצלה העיקר הוא שונה..

"העיקר שהתפללתי" אמרה, מה זה משנה אם אני מחוברת לטלפון או לא, מה זה משנה אם אני זמינה לכל מאן דבעי, העיקר שאני זמינה אצל בורא עולם. האמא הצדיקה הזו, לא זמינה כל שניה בהתפלל לכל מי שמעוניין להחליף איתה מילה או שתיים. אבל לטפל בילדים במסירות ולהתפלל עליהם ובכלל, את זה היא עושה בכל מחיר גם אם היא מאוחרת. היא משקיעה במקומות הנכונים, ואנחנו מהצד יכולים לשפוט ללא הרף.

לעיתים אנו רואות נשים שנראה לנו שהן מנותקות מהמציאות, נראה לנו שהן פחות משקיעות במקומות שאנחנו חושבות שהם מאוד חשובים, או שנראות יותר 'מוזנחות' כביכול מהסביבה. הגאווה שלנו שמה אותנו במרכז העולם, כאלו אני יודעת מה טוב ואיך צריך להתנהל, והאישה השנייה לא יודעת - וההפך הוא הנכון. אנחנו לא יכולות לשפוט אף אחת. אנחנו לא יודעות הכי טוב, כל אחת יש לה את הדרך שלה בעבודת השם. התפקיד שלנו הוא לא לדון, לא לשפוט בשום מצב אף אחת. גם היא נראית לנו אמא פחות משקיעה או חמה, גם אם איחרו למקום, שלך נראה שזה לא לעניין.. נדון לכף זכות. נבין שכלל אדם יש את סדר העדיפויות שלו בחיים. והקב"ה אוהב את כולנו. כל אחד במקום שלו.

התפילה לבורא עולם על כל צעד ושעל, על כל ילד בכל גיל שהוא, עלינו ועל אנשי ביתנו, ובייחוד על כל עם ישראל היא כל כך מצילה. כל כך מרגיעה ופועלת חזק בעולמות העליונים, שענינו לא רואות זאת, אך ליבנו בטוח בכך. ותפילה של אמא היא החזקה ביותר. כמוכן שהמסר בסיפור לא נותן לנו את הלגיטימציה לאחר לכל מקום העיקר להתפלל - אלא המסר הוא לשים דגש על הדברים החשובים בחיים, ולעולם לא לשפוט אף אחד, גם לא בלב.

נזכור את העיקר ונשליך את הטפל. נתחבר לבורא עולם מתוך שמחה ונחת בע"ה. שבת שלום!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

השדוך שהגיע מויתור

בפרשת השבוע שלנו מופיע עניין הויתור, מהאמא הגדולה שלנו, שמלמדת אותנו מושגים בויתור, שהכניסה לנו בגנטיקה ענין הויתור, ולנו נותר רק לפענח את הנוסחה, להעצים את החלק שקיים בנו, ולדעת לוותר. לא צריך להאריך בעניין הויתור של 'רחל אמנו' כבר כולנו מכירים ויודעים.

אבל חשוב לפתוח בנקודה חשובה שרבים לא מודעים לה בעניין הויתור, שעיקר הויתור זה בלי לצפות לתמורה, בלי לצפות שגם יוותרו לי, שיפרגנו לי, שיעריכו את הויתור. כי מי שמצפה, עליו נאמר 'כגודל הציפיה כך גודל האכזבה'. לכן לדעת לוותר זה רק טוב, ואנו נרוויח מזה באישיות שלנו בעולם הזה ובבא שלנו, ובטווח הארוך נקבל הכל... אבל הסבלנות היא הפרט החשוב.

הבה ונספר סיפור מבהיל, סיפר הגאון הגדול רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, שהיו בעלי מפעל שחיפשו מנהלת חשבונות. פרסמו, והזמינו קבוצת נשים לריאיון, בהמתנה זיהתה אחת בשם שרה את חברתה רבקה שגם ממתנה, והזמנו אחת אחר השניה. ובנתיים רבקה מספרת שיש לה כמה ילדים בבית ובעלה אברך שעמל בתורה, ויש להם משכנתא, לכן היא פנתה לשוק העבודה למצוא משכורת

לא תתן לי מאומה (ל. לא)

לאחר לידת יוסף ובסיומן של ארבע עשרה שנות עבודה, מודיע יעקב ללבן כי ברצונו לשוב אל מקום מגורי הוריו. לבן, אשר צאנו גדל לבלי הכר בזמן שהותו של יעקב, השכיל להבין כי הברכה באה בגלל יעקב, ולכן הוא מנסה להניאו מהחלטתו. ביקש לבן לקבוע ליעקב משכורת קצובה לקבועה מראש, אך יעקב מסרב: "לא תתן לי מאומה". לאחר הפצרות רבות, הושג ההסכם לפיו יעקב ישאר ויקבל את כל הכבשים הנקודים והטלואים תמורת עבודתו.מה פשר סירובו של יעקב לקבל מלבן משכורת? מסביר הגאון רבי דוד קמחי זצ"ל (הרד"ק): "שלא רצה מלבן דבר קצוב, כי אם דרך מקרה וטובת הא-ל...".

ידע יעקב שאם יקבל משכורת קבועה ובטוחה מלבן, עלול הוא להסיר את התלות והבטחון שלו בבורא עולם. ביקש שאינו להתפרנס ישירות מידיו של הקב"ה, כפי מה שיזמין לו ה' נקודים וברודים בוולדות הצאן, וכך עיניו אל ה' ישברו בכל עת, והוא יתן לו אכלו בעתו.

"לנכרי תשיך", זו מצות עשה מן התורה לדעת הרמב"ם, ורבי מנחם מאזוז זצ"ל עסק בהלואות בריבית לגויים שבג'רא. בנקים לא היו אז, והיתה זו עבודה רווחית, אך כסף מזומן לא נמצא בהישג יד, האחד לו, השני משיב את ההלואה ובא השלישי ולויה את ההלואה שהושבה זה עתה...

ערב אחד שב רבי מנחם לביתו כשחיך עיף מרחף על שפתיו. "בתנו כמסאנה עומדת להתחנן!" קבע להפתעתם של בני הבית. "וכי הוצע לה שידוך היום?!" תמהו. רבי מנחם ענה בשלילה ואמר: "כידוע לכם, בעבודתי, לא מצטבר כסף מזומן, אלא עובר מאחד לשני. והנה שמתי לב כי לפני חתונתו של בנו בכורנו, רבי בניציון, השיבו גויים רבים את ההלואותיהם ולא באו אחרים ללוות, וכך נותר בידי סכום הגון לעריכת החתונה בכבוד. כך היה גם לפני חתונתו של בני רבי שלמה... בורא עולם מסדר את הכל! ובכן, בתקופה האחרונה שמתי לב כי חובות שבים אלי ולא באים ללוות ההלואות חדשות... אם כן, אות הוא משמים כי השידוך מתקרב, וכי עלי לצבור כסף זה לנישואיה של בתי הצדקה!". למרבית הפלא, עוד באותו ערב בין מנחה לערבית ניגש הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל לרבי מנחם ובפיו הצעת שידוך מיוחדת - הגאון הצעיר רבי מצליח מאזוז בן אחיו החסיד רבי רפאל. ואכן, השידוך קם והיה (אוצרותינו).

יותר גדולה ממה שיש לה היום, וכך גם שרה מספרת על עצמה שהיא גם רוצה להתקדם, אבל היא גם מחפשת זיווג, וככה החליפו מספרים, ושרה נכנסה לריאיון.

בריאיון בני הזוג בעלי המפעל התפעלו מאוד מהיכולות של 'שרה' ורצו לקבל אותה לעבודה, אך מפאת שהזמינו כמה נשים יעשו גם להם ריאיון. אבל בליבם גמלה ההחלטה. סיימו את יום הראיונות, ומצאו שהמובחרת והמוכשרת והמתאימה מבחינתם היתה 'שרה', התקשרו אליה והודיעו לה שהיא התקבלה לעבודה.

ו'שרה' מספרת שבאותו רגע היה לה מלחמה - "מצד אחד היא מאוד רוצה את העבודה כי בדעתה להקים בית של תורה כשיצט"ר ויהיא תביא את לחמם בכבוד. ומאידך יושבת חברתה שכבר נשואה לתלמיד חכם ומטופלת בילדים רכים שזקוקים למשכורת הזו מאד. ושוב היא אומרת לעצמה אני לא לקחתי לה את העבודה ראינו את שתינו ובחרו אותי, האם אני חייבת לוותר???" בלי אומר ודברים הרימה טלפון למפעל, ואמרה לבעלת המפעל: "תשמעי, באותו יום שהתראיינתי אצלך היתה עוד אחת בשם 'רבקה' את זוכרת?" אמרה לה: "כן. למה את שואלת?" ענתה 'שרה': "הייתי רוצה שתקבלי אותה לעבודה במקומי".

שואלת בעלת המפעל: "מדוע? מצאת מקום עבודה אחר?" השיבה שרה: "לא! לא מצאתי, אבל חברתי זקוקה יותר לכסף ממני, ובפרט שהיא מחזיקה בית של תורה, והיא עדיפה ממני, אני

המשך מאמר "מוסר עם סיפור"

הבן של בעלת המפעל. ובנדוניה הבטיחו בעלי המפעל 50% מהרווחים כבר מהחנות לבני הזוג. התברר שבעלת המפעל היא לה בן מאוד מוכשר ונעים הליכות, ובן תורה של ממש, שחיפשו עבורו שידוך מתאים. וכאשר בני הזוג ראו את הוויתור הענק של 'שרה' שמוכנה לוותר בשביל חברה שלה שיש לה בית של תורה, כדי תוכל לפרנס את ביתה ברווח. ביקשו להציע את בנם, נפגשו, ומשם הכל היסטוריה. מה כוחו הגדול של ויתור, וכדברי מרן רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן זצ"ל: "נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי מי שמוותר מפסיד".

אשמח אם תיקחי אותה היא ממש מוכשרת. אמרה לה בעלת המפעל: "אני אבדוק אותה שוב, אבל את בטוחה? את תפסידי את העבודה לגמרי". ענתה: "אני יודעת, אבל אני מעדיפה כך". וכך היה... שבעלת המפעל זימנה את גברת 'רבקה' לריאיון שוב, והכניסה אותה להיות מנהלת חשבונות. ושבועיים לאחר ש'רבקה' התחילה לעבוד כמנהלת חשבונות באותו מפעל, 'שרה' סגרה 'ווארט' והתארסה בשעה טובה עם...

ט"ז

צדקה וחסד

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

ט"ז

המסעדה

מסעדת החסד מבית "יביע אומר" לע"נ ר' ישעיה בן ר' משה סקרעספי ז"ל ט"א

יש אזכרה לאחד מיקירכם?

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390

באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים